

Norrbottens museum visar just nu bilder av Thomas Ökvist. Han är bördig från Gammelstad men bor och arbetar numera i Stockholm. Tidigare har han visat databilder på museet, men den här gången handlar det om landskapsmåleri. I skymningen blir alla kattor grå, för att inte säga rent av svarta, och det avklingande ljuset orkar inte riktigt bära några färgkulörer och det är det landskapet Ökvist målar. Målar, sagt med viss reservation. Det handlar inte om kolorism. Inte heller om rena grisaillemåleri. Där finns färg, om än sparsmakat, men den är ofta mer ett medel att accentuera uppteckning än bärare av ett eget uttryck. Ökvists landskapsbilder ser vid första påseende ut som svart/vita fotografier och man kan inte helt utesluta att det faktiskt är fotografiska förlagor till många av bilderna. Tekniskt är det ofta fråga om blandteknik med både akryl, tusch och akvarell i samma målning, ömsom på papper ömsom på duk. Det svartvita ger en känsla av aftonljus, ibland är det fördrivet med målartrasan, ibland mer noggrant påfört med pensel. Valöromfånget rör sig oftast på den dunkla planhalvan. Helhetsintrycket med svartvitt ger en sammanhållen utställning, men många verk kan nog ha svårt att klara sig på egen hand om de plockas ur detta sammanhang. Detta gäller framförallt de öppna havshorisonterna och de bilder som går under benämningen *Kustbild XVI-XII*. Som enskilda bilder känns de nog så tunna.

Ökvist har gjort en svit bilder som han målat med inspiration från toscanska Florens med omnejd. I denna svit finns utställningens bästa bilder. Här har han arbetat med fördrivningar och även givit färgen en ljusbärande funktion som på ett förtjänstfullt sätt skapar klärobskyra stämningar à la Turner. Bilden *Arno IV* som anspelar på floden som rinner igenom Florens, är målad med känsla för ljusspel och dis över det trögflytande vattnet.

Florens IV tillhör även den en av de intressantare bilderna, liksom *Hälsingland II* samt *Skogsbild II*. I dessa bilder har den fördrivna svärtan tillsammans med den återhållna användningen av färg, skapat ett skymningslandskap fyllt av stämning och atmosfär. Här har Ökvist en utvecklingsbar linje som skapar vissa förväntningar inför framtiden.

Bertil Sundstedt